

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 29.10.1963, sp. zn. 9 Tz 89/63, ECLI:CZ:NS:1963:9.TZ.89.1963.1

Číslo: 20/1964

Právní věta: Ustanovenie § 79 ods. 1 tr. zák. o znížení trestných sadziieb u mladistvých na polovicu sa týka iba trestu odňatia slobody. Preto uloženie peňažného trestu mladistvému pod hranicu 500,- Kčs stanovenú § 53 odst. 1 tr. zák. je neprípustné.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 29.10.1963

Spisová značka: 9 Tz 89/63

Číslo rozhodnutí: 20

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Mladiství, Trest peněžítý, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 53
§ 79 141/1961 Sb. § 198

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 20/1964 sb. rozh.

Ustanovenie § 79 ods. 1 tr. zák. o znížení trestných sadziieb u mladistvých na polovicu sa týka iba trestu odňatia slobody. Preto uloženie peňažného trestu mladistvému pod hranicu 500,- Kčs stanovenú § 53 odst. 1 tr. zák. je neprípustné.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 29. 10. 1963 - [9 Tz 89/63](#))

Okresný súd v Čadci rozsudkom z 22. 12. 1962 sp. zn. 1T 142/62 uložil mladistvému za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 tr. zák. peňažný trest v sume 400,- Kčs.

Na sťažnosť pre porušenie zákona Nejvyšší súd tento rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému soudu v Čadci na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

Uvedeným rozsudkom bol mladistvý uznaný vinným, že vo večerných hodinách 26. júla 1962 v Martine od cudzil v maringotke zo skrine svojmu spolubývajúcemu peňaženku s obnosom 725,- Kčs a ukryl ju do krovia. Toto konanie bolo posúdené ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 tr. zák. a

mladistvému bol podľa tohto zákonného ustanovenia uložený peňažný trest v sume 400,- Kčs.

Okresný súd rozhodoval o obžalobe beztoho, že by obžalovaný a jeho obhajca mali zaistené v súlade so zákonom právo na prípravu k hlavnému pojednávaniu. Podľa § 198 ods. 1 tr. por. stanoví predseda senátu deň hlavného pojednávania tak, aby obžalovaný a jeho obhajca mali od doručenia predvolania aspoň päťdňovú lehotu k príprave. Túto lehotu možno skrátiť len so súhlasom obhájcu a u obžalovaného len vtedy, keď sa k hlavnému pojednávaniu dostaví a o skrátenie lehoty výslovne žiada. V súdenom prípade bolo mladistvému obžalovanému doručené predvolanie na hlavné pojednávanie až deň po konaní tohto pojednávania. Na hlavné pojednávanie sa dostavil včas len preto, že ho k tomu vyzval jeho otec deň pred pojednávaním. Zo spisu nie je zrejmé, kedy o konaní hlavného pojednávania bol vyrozumieť obhájca mladistvého. Zo záznamu kancelárie o odoslaní tohoto vyrozumenia, ktoré sa stalo 17. decembra 1962, možno však zistiť, že do 22. decembra 1962 nemohla byť zachovaná aspoň päťdňová lehota k príprave obhájcu, a na skrátenie ktorej nebol vyžiadaný jeho súhlas.

Ak za týchto okolností okresný súd konal proti mladistvému hlavné pojednávanie, porušil zákon v ustanovení § 198 ods. 1 tr. por.

Pri uložení peňažného trestu okresný súd pochybil tým, keď prehliadol, že u mladistvého nemožno uložiť peňažný trest v nižšej sume než 500,- Kčs stanovenej ako dolná hranica v § 53 ods. 1 tr. zák., keďže ustanovenie § 79 ods. 1 tr. zák. o znížení trestných sadzieb na polovicu u mladistvých sa týka iba trestu odňatia slobody a nie teda aj peňažného trestu. Tým súd porušil zákon v ustanovení § 53 ods. 1 tr. zák.

Z uvedených dôvodov bolo treba zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátiť Okresnému súdu v Čadci, aby ju znova prejednal a rozhodol.